

Arrest

nr. 177 834 van 17 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. NDJEKA OTSHITSHI en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten. U bent een sjiitische moslim van Arabische etnische origine. U woonde van uw geboorte tot juni 2015 in Al Habibiea in de Al-Sadar wijk te Bagdad. Van juni 2015 tot uw vertrek uit Irak verbleef u in Goerb Al Marasah Al Watani in de Al Karada wijk te Bagdad in het huis van de Minister voor Wetenschappen en Technologie. U hebt 6 zussen en 3 broers. Uw jongste broer D. is verdwenen in 2014. U was getrouwd van 20 augustus 2008 tot 17 mei 2015 met H. I. A. I. (OV 8.097.852), een soenitische moslima die in België verblijft en ook asiel heeft aangevraagd. U heeft samen 2 kinderen, M. en D.. Momenteel heeft u in België het hoederecht over jullie kinderen en heeft uw vrouw bezoekrecht in het weekend.

U ging naar school tot het 3de jaar middelbaar. In 2004 begon u te werken als bewakingsagent voor de viceminister bij het Ministerie van Landbouw. In 2006 kreeg u door Australische troepen een opleiding in beveiliging waarbij wapentraining en algemene veiligheidsopleiding deel uitmaakten van het opleidingspakket. In de periode dat u voor de vice-minister werkte, bracht u hem geregeld naar het centrum van de communistische partij. U bent zelf geen lid van de partij maar uw vader wel. Toen in 2014 de vice-minister op pensioen ging veranderde u van functie en werd u persoonlijke bewakingsagent van de Minister van Wetenschappen en Technologie. Sinds u voor de minister werkt werd u door uw burens geregeld lastig gevallen met de vraag om te stoppen met uw werk omdat u samen werkt met een ongelovige. Ook op uw werk kwamen geregeld mensen naar u toe en vroegen u om iets te doen of aan de minister te vragen, wat u steeds weigerde.

Toen u op 20 juli 2015 met de auto terug kwam van uw werk en op weg was om uw kinderen op te halen bij uw ouders, werd u beschoten in de achterraamen van uw auto. Tijdens het schietincident bevond u zich op 1 km van een checkpoint. Toen u aan het checkpoint aankwam vroegen de soldaten of u gewond was en u de politie wilde bellen. U weigerde de politie te bellen maar belde naar de Minister voor wie u werkte. De Minister raadde u aan op het checkpoint te blijven, en stuurde een auto met bewakingsagenten om u te komen ophalen en die brachten u naar zijn huis. U verbleef samen met u kinderen de hele tijd in zijn huis tot u Irak verlaten heeft.

Ter staving van u asielaanvraag legde u volgende documenten in origineel voor: uw werkbadges bij het Ministerie van Landbouw en bij het Ministerie van Wetenschap en Technologie, identiteitskaart van u en uw kinderen, nationaliteitsbewijs, woonstkaart, rijbewijs, rantsoenkaart en militaire kaart. Tevens legde u ook een kopie van volgende documenten neer: de pagina met identiteitsgegevens uit het paspoort van u en uw kinderen, uitspraak van de rechtbank in Liège in verband met het hoederrecht van uw kinderen en de pensioenkaart van uw broer en moeder.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek van uw dossier wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Voor wat betreft de inschatting van de vluchtelingenstatus, dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen op het Commissariaat- generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS).

Ten eerste werd er een tegenstrijdigheid vastgesteld aangaande de wijze waarop u bedreigd zou zijn. Bij uw gehoor op DVZ verklaarde u dat milities verschillende keren telefonisch contact hadden opgenomen met u (vragenlijst CGVS n°5). Tijdens uw gehoor op het CGVS maakte u niet de minste melding van telefonische bedreigingen ondanks herhaalde bevraging (CGVS, p. 15-16). U had er enkel meermaals aangegeven dat u persoonlijk door mensen uit uw buurt was benaderd bedreigd. Toen u werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid (CGVS, p. 20) verklaarde u dat de wijze waarop u bedreigd zou geweest zijn u niet expliciet gevraagd is geweest. Toen u er werd op gewezen dat u verschillende keren werd gevraagd om de bedreigingen die u had ondervonden te beschrijven verklaarde u eerst dat u enkel de hoofdredenen moest vertellen en later zweeg u. Deze uitleg kan niet overtuigen, immers kan verwacht worden dat, als u echt meerdere keren telefonisch bent bedreigd geweest door een militie, u dit ook expliciet zou vermelden als u meerdere keren gevraagd werd om te beschrijven hoe u werd lastig gevallen.

Ten tweede verklaarde u tijdens uw gehoor op DVZ dat na het schietincident de politie ter plaatse was gekomen en dat u een klacht heeft ingediend (vragenlijst CGVS n°5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u enkel dat u bij de vice-minister van Landbouw mondeling had geklaagd maar dat u zeker geen klacht had ingediend bij de politie. De vice-minister had u zelfs expliciet aangeraden om klacht in te dienen bij de politie, wat u dan zou hebben geweigerd omdat u bang was (CGVS, p. 14). Toen u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid (GCVS, p. 19) verklaarde u dat de soldaten bij het checkpoint ook van de politie waren. Deze uitleg verklaart echter nog niet waarom u bij DVZ aangeeft dat de politie ter plaatse is gekomen en u een klacht heeft ingediend bij de politie en dat u anderzijds op

het CGVS expliciet verklaarde dat u geen klacht had ingediend bij de politie. U had er trouwens verklaard dat de militairen, die u nu dus in uw poging tot verklaring meent te mogen gelijkstellen met de politie, u hadden gevraagd of u klacht wilde indienen bij de politie, iets wat u ook toen had geweigerd. De tegenstrijdigheid is dan ook manifest.

Ten derde verklaarde u tijdens uw gehoor op DVZ dat u na het schietincident naar huis bent gegaan, en daar verbleven heeft tot u de mogelijkheid had om u land te ontvluchten (vragenlijst CGVS n°5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u na het schietincident verbleven heeft in het huis van de vice-minister tot u de mogelijkheid had om het land te ontvluchten (CGVS, p. 14, 15). Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd (CGVS, p. 19-20) bevestigde u louter de laatste versie, wat de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verklaart of opheft.

Na studie van uw dossier blijkt nog volgende tegenstrijdigheid.

Tijdens uw interview bij DVZ haalde u aan dat u vreest vermoord te worden door milities als ongelovige die lid is van de communistische partij (vragenlijst CGVS n°3). Toen u gevraagd werd tijdens het gehoor op het CGVS naar uw lidmaatschap van de communistische partij, verklaarde u dat uw vader lid was, maar u niet (CGVS, p. 7). Bevraagd over de mogelijke vervolgingsmotieven jegens u haalde u diverse motieven aan: u werd als ongelovige aanzien door milities omdat u niet vast, niet bidt maar wel rookt en drinkt, en omdat u werkt voor een minister die als ongelovige te aanzien is omdat hij katholiek en communist is (CGVS, p. 16-18) maar geen enkele van deze redenen wijst op verband met een vermeend lidmaatschap van u van de communistische partij.

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat de door u verklaarde vrees jegens de milities ongelooftwaardig is. Daarnaast verklaarde u ook dat u een vrees bezit voor ontvoering zoals met uw broer gebeurd is in 2014 (CGVS, p. 14). Echter maakt u het niet aannemelijk dat u persoonlijk een ernstige vervolgingsvrees koestert met betrekking tot de verdwijning van uw jongste broer in 2014. Uw broer zou in 2014 de deur zijn uitgegaan om naar de winkel te gaan, maar nooit zijn teruggekeerd. Wat dit feit betreft is het opvallend dat u niet eerder dan tijdens het asielgehoor op het CGVS melding maakt van de verdwijning van deze broer. Meer nog, tijdens uw verklaringen bij DVZ gaf u, zelfs in de daartoe bestemde rubriek (DVZ verklaring, rubriek 17) enkel aan dat deze broer in 2014 overleden was. Deze vaststellingen laten alvast niet toe aan te nemen dat er in uw hoofd een aannemelijke ernstige vervolgingsvrees bestaat naar analogie met wat uw broer zou zijn overkomen.

Verder geeft u meermaals tijdens u gehoor op het CGVS aan zeer bezorgd te zijn over de veiligheid van u kinderen (CGVS, p. 15, p.17). Hierbij verwijst u oorzakelijk enerzijds naar uw persoonlijke vervolgingsproblemen en anderzijds naar de algemene situatie van onveiligheid in Irak. Daar de door u aangehaalde vervolgingsproblemen als ongelooftwaardig zijn bevonden, zoals verder vermeld in deze beslissing, is er dan ook geen aannemelijke vrees dat uw kinderen hierin zouden betrokken worden. Wat betreft uw verwijzing naar de algemene toestand van onveiligheid in Irak wil ik verwijzen naar de inschatting, verder in deze beslissing, die het CGVS heft gemaakt over de veiligheidstoestand in Bagdad. Uit deze inschatting kan worden afgeleid dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om in hoofd van uw kinderen of u zelf een reëel risico op ernstige schade vast te stellen.

De documenten die u in origineel voorlegt, met name uw identiteitskaart en die van uw kinderen, uw nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, uw rantsoenkaart en uw militaire kaart en de kopie's van de pagina's met identiteitsgegevens uit de paspoorten van u en uw kinderen, de uitspraak van de rechtbank in Liège in verband met het hoederecht van uw kinderen en de pensioenkaart van uw broer en moeder bevatten identiteitsgegevens die door het Commissariaat- generaal niet betwist worden. De werkbadges die u voorlegt van het Ministerie van Landbouw en van het Ministerie van Wetenschappen en Technologie bevestigen uw werk als bewakingsagent voor de respectievelijke ministeries, wat opnieuw door het Commissariaat- generaal niet betwist wordt. Maar deze documenten kunnen bovenstaande appreciatie aangaande vervolgingsproblemen niet wijzigen.

Gezien de vele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op DVZ en het CGVS over de bedreigingen die u ondervonden heeft en het schietincident en doordat u uw vrees als ongelovige te worden beschouwd, ontvoeringen zoals gebeurd met u broer en de veiligheid voor u kinderen niet geïndividualiseerd heeft dient er besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door

willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingenwet (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 26 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht, van het non refoulement binsel en van het recht van verdediging.

Verzoeker voert aan dat hij beschikt over een bepaald profiel omdat hij werkte als bewakingsagent voor de viceminister van landbouw en daarna voor de minister van wetenschappen en technologie. Daarom is hij een doelwit van aanvallen door milities en leden van IS. De verwerende partij schenkt daar geen aandacht aan en er werd geen onderzoek gevoerd naar het feit dat verzoeker lid is van de communistische partij en Koerdisch is. De minister waarvoor verzoeker werkte, is ook communistisch. Verzoeker behoort tot een risicogroep.

Inzake de tegenstrijdigheden stelt verzoeker dat deze niet van aard zijn de geloofwaardigheid van zijn relaas te ondermijnen.

Verzoeker stelt inzake de subsidiaire bescherming dat er actueel in Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven. Verzoeker stelt dat de informatie waarop de beslissing steunt niet recent is, de situatie in Bagdad evolueert voortdurend, de gebruikte COI focus dateert reeds van oktober 2015 maar de veiligheidssituatie moet beoordeeld worden op het tijdstip waarop de beslissing wordt genomen. Verzoeker wijst erop dat sinds oktober, de situatie nog onveilig is geworden. Verzoeker verwijst in dit verband naar vijf persartikels van 26 februari, 23 april, 11 mei, 17 mei en 30 mei 2016, van de website van de Volkskrant, de Telegraaf, de VRT en het Nrc over doden en gewonden bij aanslagen in Bagdad waarvan twee op markten. Verzoeker meent dat de situatie in Bagdad opnieuw onderzocht moet worden.

Verzoeker voert aan dat de beoordeling van de situatie in Bagdad gebaseerd is op een COI Focus die niet aan artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 voldoet, omdat in de bibliografie voor verschillende bronnen vermeld wordt dat de contactgegevens niet vermeld zijn omwille van vertrouwelijkheid. Het recht op verdediging en het recht op tegenspraak worden hierdoor geschonden omdat verzoeker niet in staat is de bronnen en de informatie van de verwerende partij te verifiëren.

3.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- een onvertaalde kopie van een "Center of Dignitary Protection, Certificate of Achievement" van november 2006, deels in het Engels, deels in het Arabisch;
- een kopie van een onvertaald document in het Arabisch met daarop een foto van verzoeker;
- een kopie van een onvertaald document in het Arabisch uitgaande van het Iraakse ministerie van Landbouw van 2014 (vermelding in het Engels);
- een kopie van onvertaalde tabellen in het Arabisch;
- een kopie van een onvertaalde brief in het Arabisch;
- een kopie van een onvertaald document in het Arabisch met een foto van een vrouw erop;
- een kopie van een onvertaald document in het Arabisch uitgaande van het Iraakse ministerie van Binnenlandse Zaken (vermelding in het Engels);
- een kopie van een foto waarop verzoeker te zien is, met op de achtergrond communistische vlaggen;
- een kopie van de badge van verzoeker voor de "Baghdad Green Zone" en een kopie van een badge van verzoeker voor "Baghdad Airport";
- een kopie van een onvertaald document in het Arabisch;
- een kopie van onvertaalde tabellen in het Arabisch;
- kopieën van foto's waarop verzoeker (in burger) te zien is samen met andere mannen zowel in burger als in militair uniform;
- een onvertaalde kopie van een document in het Arabisch van het Iraaks ministerie van Wetenschappen en technologie (vermelding in het Engels).

3.3. De verwerende partij heeft een aanvullende nota d.d. 3 oktober 2016 ingediend, met daarbij gevoegd de COI Focus "Irak De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, de COI Focus "Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016, "Musings on Iraq, Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van 16 augustus 2016 en de COI Focus "Irak, Corruptie en documentenfraude" van 8 maart 2016.

3.4. Ter zitting legt verzoeker een vertaling voor van de stukken in het Arabisch die reeds werden gevoegd werden bij het verzoekschrift, een kopie van de stukken zelf wordt ook opnieuw toegevoegd. Het betreft:

- een document van 2 maart 2015 uitgaande van het Iraaks ministerie van Binnenlandse Zaken, directie van identiteit en toelatingen, met daarop een foto van verzoeker in uniform, waarin vermeld wordt dat verzoeker werkt voor het directoraat-generaal voor de bescherming van belangrijke installaties en belangrijke personen en dat hij een glock-pistool mag dragen;
- een document van 21 juni 2008 uitgaande van het Iraaks ministerie van Binnenlandse Zaken, ministerieel agentschap voor administratieve en financiële zaken, algemene directie van het personeel,

waarin vermeld wordt dat het statuut van het contract als politieagent afhankelijk van het Ministerie, directie bescherming van belangrijke personen, van 17 personen waarvan de namen worden vermeld in een bijlage, wordt gewijzigd, de bijlage wordt niet bij dit document gevoegd;

- een document van onbekende datum uitgaande van het "Center of Dignitary Protection" dat vermeldt dat verzoeker de opleiding beëindigd heeft voor de bescherming van belangrijke personen;
- een document van 9 augustus 2011 uitgaande van het Iraaks ministerie van Binnenlandse Zaken, ministerieel agentschap voor administratieve en financiële zaken, algemene directie voor de bescherming van belangrijke personen, waarin vermeld wordt dat bepaalde beveiligingsagenten waarvan de naam wordt vermeld in bijlage, worden gepromoveerd, de bijlage wordt niet toegevoegd;
- een document van 21 maart 2015 uitgaande van het ministerie van Wetenschappen en Technologie, kabinet van de minister, waarin aan de minister van Transport gevraagd wordt om aan verzoeker een VIP-badge af te leveren voor toegang tot de luchthaven van Bagdad;
- een document van augustus 2009 uitgaande van het Iraakse ministerie van Binnenlandse Zaken, ministerieel agentschap voor administratieve en financiële zaken, waarin vermeld wordt dat bepaalde agenten, waarvan de naam in bijlage wordt vermeld, worden bevorderd, de bijlage met namen wordt niet toegevoegd;
- een document van maart 2015 uitgaande van het ministerie van landbouw gericht aan het Directoraat-generaal voor de bescherming van belangrijke personen, waarin gevraagd wordt de geldigheidsduur van de badge en van het J.K. (?) van verzoeker en van twee andere personen te verlengen;
- een document uitgaande van het ministerie van Landbouw, departement Financiën en administratie, human resources directie, van 26 februari 2014 waarin aan verzoeker, belast met de bescherming van een ex-mandataris van het ministerie, een budget wordt toegestaan voor brandstof voor zijn voertuig;
- een document uitgaande van de ambassade van Irak in Londen van 9 januari 2014, betreffende een certificaat van leven van een gepensioneerde dame die buiten Irak woont, met de naam van verzoeker als gemandateerde in Irak.

3.5. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.5.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat op basis van zijn verklaringen en door onderzoek van het dossier wordt geconcludeerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft aangetoond:

- de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS): de wijze waarop verzoeker bedreigd zou zijn (telefonisch of persoonlijk), na het schietincident is de politie ter plaatse gekomen en heeft verzoeker een klacht ingediend, of verzoeker heeft geen klacht ingediend bij de politie, heeft zelfs geweigerd om klacht in te dienen bij de politie na daartoe te zijn aangespoord. Na het schietincident ging verzoeker naar huis en bleef daar tot hij het land kon ontvluchten of na het schietincident verbleef verzoeker bij de viceminister tot hij de mogelijkheid had het land te ontvluchten. Verzoeker is wel of niet lid van de communistische partij;

- verzoeker vreest voor een ontvoering zoals gebeurd is met zijn broer in 2014, tijdens het gehoor bij de DVZ vermeldde hij enkel dat zijn broer was overleden in 2014 en eerder in het gehoor bij het CGVS vermeldde hij deze ontvoering niet. Verzoeker verduidelijkt niet dat hij persoonlijk een ernstige vervolgingsvrees heeft in verband met de verdwijning van zijn jongste broer;
- verzoeker vermeldt verschillende keren zeer bezorgd te zijn over de veiligheid van zijn kinderen, hij verwijst in dit verband naar zijn persoonlijke vervolgingsproblemen en anderzijds de algemene situatie van onveiligheid in Irak. Omdat de door verzoeker aangehaalde persoonlijke vervolgingsproblemen ongeloofwaardig werden bevonden, is er ook geen aannemelijke vrees dat zijn kinderen hierin betrokken zouden worden. Over de algemene situatie wordt in het onderdeel van de beslissing over de subsidiaire bescherming gemotiveerd dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om in hoofde van zijn kinderen of van hemzelf een reëel risico op ernstige schade vast te stellen;
- de documenten die verzoeker voorlegt, bevatten identiteitsgegevens die niet betwist worden, de werkbades bevestigen zijn werk als bewakingsagent voor twee ministeries, wat niet betwist wordt. Deze documenten wijzigen echter de appreciatie van de vervolgingsproblemen niet;
- gezien de vele tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS over de bedreigingen die hij ondervond heeft en over het schietincident, en gezien hij zijn vrees als ongelovige te worden beschouwd, zijn vrees voor ontvoering zoals zijn broer en zijn vrees voor de veiligheid van zijn kinderen niet geïndividualiseerd heeft, wordt besloten dat verzoeker er niet in slaagt een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

3.5.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5.3. Waar verzoeker aanvoert dat hij een bepaald profiel heeft (veiligheidsagent/lijfwacht van een vroegere viceminister en van een minister) en daarom het doelwit is van aanvallen door milities, wordt erop gewezen dat dit werd onderzocht door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maar dat werd geoordeeld dat de verklaringen van verzoeker in dit verband tegenstrijdigheden bevatten (de wijze waarop verzoeker bedreigd zou zijn (telefonisch of persoonlijk), na het schietincident is de politie ter plaatse gekomen en heeft verzoeker een klacht ingediend, of verzoeker heeft geen klacht ingediend bij de politie, heeft zelfs geweigerd om klacht in te dienen bij de politie na daartoe te zijn aangespoord. Na het schietincident ging verzoeker naar huis en bleef daar tot hij het land kon ontvluchten of na het schietincident verbleef verzoeker bij de viceminister tot hij de mogelijkheid had het land te ontvluchten. Verzoeker is wel of niet lid van de communistische partij.

De Raad stelt vast dat niet betwist wordt dat verzoeker veiligheidsagent was. Inzake de tegenstrijdigheden beperkt verzoeker zich tot te zeggen dat ze niet zo belangrijk zijn. Er dient echter op te worden gewezen dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. De tegenstrijdigheden betreffen de bedreigingen en (de klacht na) een schietincident waardoor verzoeker besloten zou hebben om het land te ontvluchten, zodat deze feiten een voldoende belang vertonen en zodat kan verwacht worden dat verzoeker hierover eenduidige verklaringen aflegt, *quod non*.

3.5.4. Waar verzoeker aanvoert dat hij vreest voor de milities omdat hij lid is van de communistische partij en omdat hij Koerdisch is en dat hiernaar geen onderzoek werd gevoerd, wordt opgemerkt dat verzoeker bij de DVZ verklaarde lid te zijn van de communistische partij, bij het CGVS verklaarde geen lid te zijn maar wel tot de communistische familie te behoren en elke dag naar het partijcentrum te gaan (gehoor CGVS, p. 7), en ter zitting van 26 oktober 2016 bevestigde dat hij lid is van de communistische partij. In dit verband kan dus worden opgemerkt dat, ongeacht of verzoeker nu wel of niet effectief lid is

van de communistische partij, er weinig twijfel over lijkt te bestaan dat hij beschouwd wordt als behorend tot deze partij. In de bestreden beslissing wordt in dit verband echter gewezen op het feit dat verzoeker ook andere vervolgingsmotieven aanhaalde, breder dan zijn louter behoren tot de communistische partij: hij werd als ongelovige beschouwd omdat hij niet vast, niet bidt maar wel rookt en alcohol drinkt en omdat hij werkte voor een minister die als ongelovige wordt beschouwd omdat hij katholiek en communist is. Dit strookt met de gegevens van het dossier.

Op p. 16 van het gehoorverslag van het CGVS staat het volgende te lezen:

“De eerste keer dat u bent lastig gevallen toen u werkte voor de minister, kan u me beschrijven wat er is gebeurd?”

Ik ben lastig gevallen door de burens in mijn wijk, omdat ik samen (werk) met de minister die katholiek en communistisch is.

U werd lastig gevallen door de burens in uw wijk, wat moet ik me daar bij voorstellen?

De burens beschouwen me als ongelovige omdat ik samen met de minister werk, maar voor mij is het niet zo omdat ik mijn gewone leven leef, als ik alcohol ga drinken of ga bidden maakt het niet uit, ik deed wat ik wil.

Hoe moet ik me dat voorstellen, de burens vallen u lastig, wat doen ze dan?

Vn. Er kwam iemand van de burens langs u werkt samen met de minister, die ongelovig is hij heeft geen geloof, u moet stoppen met uw werk, het is geen goed werk voor u. hij was een Imam van een moskee van onze wijk. De naam van de moskee is A.T. Hij vroeg waarom kom je niet naar het vrijdaggebed, je bent een overloper, je werkt samen met een ongelovige persoon van andere diensten. De Imam heeft gezegd zijn verklikkers en spionnen.

Waren er periodes dat uw burens u meer lastig vielen als andere periodes?

Er is een periode waar heel (veel) aanslagen in onze wijk gebeurden, en er waren toen veel checkpoint, en ik kwam altijd van mijn werk 's avonds laat en ik had gedronken op mijn werk, niet zat, en ze werden boos, alcohol drinken is halal (bedoeld wordt: haram) is beter voor u om samen met ons hier te komen staan en de wijk te beschermen dan bij ongelovige persoon te gaan werken.”

Op p. 17 van het gehoorverslag staat te lezen:

“Andere collega's hadden zij problemen, behalve de chauffeur die vermoord is?”

Ja allen, ze werden lastig gevallen via godsdienstige mensen omdat we samenwerkten met een ongelovige mensen een katholiek een overloper.”

Op p. 18 van het gehoorverslag staat te lezen over het schietincident:

“Wie denkt u dat de mogelijke daders zouden kunnen geweest zijn?”

Niemand anders dan die mensen van de bedrijven behoren tot andere milities. Toen die medewerkers van de bedrijven naar mij kwamen zeiden ze tegen mij u rookt en drinkt alcohol en bidt niet, dus wat is de reden achter de weigering, u bent u slechte persoon.”

“Begrijp ik het juist waren ze van een bedrijf of van milities?”

Ze waren van een bedrijf maar ze behoren tot een milities.

Tot welke militie zouden ze behoord hebben?

Ik vermoed Mehdi leger

Waarom kwamen de milities naar u?

Ze beschouwen me als overloper, ik vast niet en ik bid niet.”

Hieruit blijkt dat verzoeker verklaard heeft lastig gevallen te zijn door de milities omwille van het feit dat hij werkte voor een ongelovige en zelf rook, dronk en niet bad. Verzoeker heeft niet verklaard louter omwille van zijn behoren tot de communistische partij problemen te hebben gehad. De problemen lijken eerder voort te spruiten uit zijn niet godsdienstige levensstijl. Bijgevolg kan het CGVS gevolgd worden waar gesteld wordt *“U werd als ongelovige aanzien door milities omdat u niet vast, niet bidt maar wel rookt en drinkt, en omdat u werkt voor een minister die als ongelovige te aanzien is omdat hij katholiek en communist is (CGVS, p. 16-18) maar geen enkele van deze redenen wijst op verband met vermeend lidmaatschap van u van de communistische partij.”*

Uit het gehoorverslag blijkt niet dat verzoeker verklaard heeft dat hij Koerd is en dat hij daarom problemen had. Deze ongestaafde bewering van verzoeker in het verzoekschrift kan bijgevolg niet worden aangenomen.

3.5.5. Inzake de tegenstrijdigheden stelt verzoeker dat ze niet zo belangrijk zijn en dat ze niet volstaan om de asielaanvraag te verwerpen. De Raad merkt in dit verband op dat uit het geheel van verzoekers verklaringen blijkt dat deze verschillende tegenstrijdigheden bevatten, met name nog inzake de wijze waarop verzoeker bedreigd werd, of hij na het schietincident klacht heeft ingediend bij de politie of niet en waar hij na het schietincident naartoe is gegaan (naar zijn eigen huis of naar het huis van de viceminister). Deze feiten zouden de aanleiding zijn geweest tot zijn vlucht uit Irak, bijgevolg mag worden aangenomen dat verzoeker hierover toch eensluidende verklaringen zou kunnen afleggen, *quod non*.

Door louter te stellen dat deze tegenstrijdigheden niet belangrijk zijn, maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn relaas wel geloofwaardig zou zijn. Tevens wordt verwezen naar punt 3.5.4. van dit arrest.

De stukken die verzoeker voorlegt, betreffen zijn activiteiten als veiligheidsagent in Irak. Dit wordt echter niet betwist, zodat deze stukken geen ander licht werpen op verzoekers asielaanvraag.

Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielaanvraag en het formuleren van loutere beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5.6. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 31 maart 2015 de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.5.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.5.8. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.5.9. Het CGVS vermeldt dat aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Het CGVS onderzoekt vervolgens de actuele veiligheidssituatie in Irak, meer bepaald in Bagdad, en gebruikt hiervoor "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 en de COI Focus "Irak, de actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015. In een aanvullende nota werden volgende documenten toegevoegd op basis waarvan het CGVS opnieuw de veiligheidssituatie in Irak heeft onderzocht: de COI Focus "Irak, de actuele veiligheidssituatie in Irak" van 23 juni 2013, de COI Focus "Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016, "Musings on Iraq, Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van 16 augustus 2016 en de COI Focus "Irak, Corruptie en documentenfraude" van 8 maart 2016.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en de informatie meegedeeld in de aanvullende nota omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Zowel uit de door verzoeker geciteerde persartikels, als uit de door het CGVS neergelegde informatie als bijlage van de aanvullende nota, als uit de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad zijn echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geviséerd dan de andere soennieten in

Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatief impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten, bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode relatief veel Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen

om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De theoretische uiteenzetting van verzoeker is niet van aard om deze vaststellingen in een ander licht te plaatsen.

3.5.10. Tot slot kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij de schending van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 opwerpt.

De Raad wijst erop dat alle referenties in de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 6 oktober 2015, de COI Focus *"Irak, de veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en de COI Focus *"Irak, de veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016, volledig en consulteerbaar werden opgenomen in de bibliografie van deze COI Focussen achteraan de documenten, en dat al de door Cedoca gecontacteerde bronnen specialisten ter zake betreffen die door hun positie, hun werkterrein en datum van het telefonisch gesprek of het emailverkeer traceerbaar zijn. De Raad wijst er te dezen nog op dat de door de gecontacteerde personen en instellingen verschaft informatie wordt weergegeven in de COI Focussen, die deel uitmaken van het administratief dossier. Verzoeker heeft derhalve kennis kunnen nemen van deze informatie en wordt dus wel degelijk in staat gesteld om deze tegen te spreken en hiertegen in het kader van onderhavig beroep alle nuttig geachte verweermiddelen te laten gelden, hetzij door de betrouwbaarheid en de objectiviteit van de bewuste informatie te weerleggen, hetzij door de correctheid van de door hoger genoemde bronnen verschaft informatie met andersluidende objectieve informatie te ontkrachten, wat hij *in casu* ook tracht te doen in voorliggend verzoekschrift. Verzoeker kan dan bezwaarlijk ernstig volhouden dat zijn rechten van verdediging niet zouden zijn gerespecteerd.

De Raad benadrukt te dezen nog dat uit de lezing van het verslag aan de Koning bij artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen blijkt dat de verplichtingen vervat in voornoemd wetsartikel enkel betrekking hebben op informatie waarbij de feitelijke aspecten van een asielrelaas gecontroleerd worden (Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, Verslag aan de Koning, B.S. 27 januari 2004, p. 4630). Dit wordt overigens bevestigd in het advies 34.745/4 van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het KB van 11 juli 2003, dat stelt:

"(...) In wezen aanvaardt de Raad van State dat de Commissaris-generaal zich mag baseren op informatie die hij in zijn bezit heeft om de vrees die een asielaanvrager aanvoert tegen te spreken, op voorwaarde dat de bron van de informatie, de juiste identiteit van de persoon die die informatie heeft verstrekt, de gegrondheid ervan en de wijze waarop die informatie is ingewonnen worden weergegeven in de beslissing of, op zijn minst, in het administratief dossier. Zo niet zijn de asielzoekers niet in staat die informatie tegen te spreken en kan de Raad van State zijn wettigheidscontrole niet uitoefenen." (B.S. 27 januari 2004, p. 4636). Uit de rechtspraak van de Raad van State (RvS 24 februari 2015, nr. 230.301) blijkt overigens duidelijk dat voornoemd artikel enkel om inlichtingen gaat die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven asielrelaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van asielaanvragen.

Rekening houdend met voornoemd verslag aan de Koning, het advies van de Raad van State en de rechtspraak van dit rechtscollege, besluit de Raad dat de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 6 oktober 2015 en de twee andere gebruikte COI Focussen, algemene rapporten betreffen waarin de algemene veiligheidssituatie in Bagdad beschreven wordt, dit met het oog op een toetsing van asielaanvragen, en die geen betrekking hebben op de feitelijke aspecten van verzoekers asielrelaas, noch worden gebruikt om de vrees van verzoeker tegen te spreken, niet onder het toepassingsgebied van voormeld koninklijk besluit vallen zodat de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 26 van dit koninklijk besluit te dezen dan ook niet dienstig is.

3.5.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van

verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker voert evenmin concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.5.12. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.5.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

3.5.14. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het rechtsplegingsdossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET